

Dyrevelfærd og
Veterinærmedicin
J.nr. 2017-15-31-00320
Ref. henol, bb
Den 4. august 2017

Høringsnotat – Udkast til bekendtgørelse om udegående heste

Bekendtgørelsen blev i udkast sendt i ekstern høring den 14. juni 2017 med frist for afgivelse af høringssvar den 31. juli 2017.

Fødevarestyrelsen har modtaget høringssvar fra 7 organisationer og virksomheder:

Følgende 7 høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse:

Dyrenes Beskyttelse, Den Danske Dyrlægeforening, Hestens Værn, Dyreværns-Organisationernes Samarbejds-Organisation (DOSO), Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd og SEGES.

Heraf har følgende 5 høringsparter positivt tilkendegivet, at de kan tilslutte sig udkastet til bekendtgørelse:

Den Danske Dyrlægeforening og Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig forslaget, samt Dyrenes Beskyttelse, Dyreværns-Organisationernes Samarbejds-Organisation (DOSO) og SEGES med de nedenfor nævnte bemærkninger.

Høringssvarene har berørt følgende punkter:

1. Hesteracer
2. Forholdene

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar. Fødevarestyrelsens kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Bemærkninger til udkastet:

Ad 1:

Det er Dyrenes Beskyttelses overordnede opfattelse, at det skal være den enkelte hest (herunder alder, sundhedsstatus, huld, tilpasning, hårlag og fodertilgængelighed) og hvilke forhold (herunder læ, ly, tørt leje) hesten går under, der skal være afgørende for, hvorvidt den enkelte hest er hårdfør nok til at være udegående fremfor dens race. Men Dyrenes Beskyttelse anerkender, at især heste af koldblodsracer er særligt hårdføre og henviser til videnssyntesen herom. Dyrenes Beskyttelse kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Hestens Værn bemærker, at der er en række andre hesteracer, der har de samme robuste racemæssige karakteristika som de i høringsmaterialet nævnte racer, hvorfor disse også bør inkluderes i forslaget. Endvidere peger Hestens Værn på, at der er store individuelle forskelle inden for samme race, og at man derfor skal se på, hvorvidt individet er tilpasset forholdene fremfor om hesten tilhører en specifik race.

SEGES finder det positivt, at listen over hesteracer udvides, men finder dog, at udvidelsen bør omfatte alle hesteracer med fysiske karakteristika af koldblodstypen. SEGES understreger samtidig, at det er meget vigtigt, at heste og ponyer, der skal gå ude om vinteren skal være ordentligt forberedt til dette, herunder have udviklet en vinterpels og være i passende huld.

Fødevarestyrelsen skal bemærke, at det fremgår af bemyndigelsesbestemmelsen i hestelovens § 20, 2. pkt., at det er i relation til heste af bestemte racer, at kravet om læskur eller bygning kan fravises.

På baggrund af videnssyntesen udarbejdet af Institut for Husdyrvidenskab ved Aarhus Universitet er det Fødevarestyrelsens vurdering, at den gældende bekendtgørelse om udegående heste bør ændres, således at muligheden for at fravige kravet til læskur eller bygning også kommer til at omfatte konik-heste, przewalski-heste, exmoor ponyer, der ifølge videnssyntesen har de fysiske karakteristika, som antages at medføre øget vinterhårdførhed. På det foreliggende grundlag finder Fødevarestyrelsen ikke grundlag for at undtage andre hesteracer end de i forslaget anførte 5 hesteracer.

Ad 2:

Hestens Værn mener, at det er nødvendigt at præcisere forholdene i bekendtgørelsen, da det er meget få steder i Danmark, hvor forholdene kan yde hestene samme beskyttelse som et læskur.

Dyreværns-Organisationernes Samarbejds-Organisation (DOSO) kan tilslutte sig forslaget, men under forudsætning af, at naturområderne, hvor hestene holdes, er af en sådan beskaffenhed, at dyrene kan søge naturligt læ og ly samt et tørt leje f.eks. i forbindelse med fugtige vintre. Såfremt de nævnte hesteracer holdes i små indhegninger, der ikke giver mulighed for at søge læ og ly, skal der altid være adgang til læskur.

Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig forslaget, men understreger, at der i praksis skal være opmærksomhed på den enkelte hests hårdførhed.

Det Veterinære Sundhedsråd finder det betænkeligt at ændre bekendtgørelsen, idet der jf. videnssyntesen stadig savnes viden om, hvorvidt naturlige forhold kan yde samme beskyttelse som læskur eller bygning. Endvidere finder Rådet, at det for alle involverede personer vil være behæftet med betydelig usikkerhed at afgøre, hvornår naturlige forhold yder hestene en høj grad af læ og beskyttelse mod nedbør, idet begrebet "en høj grad" ikke er defineret. Rådet har desuden ikke kendskab til den viden, der ligger bag udvælgelsen af nogen af de nævnte hesteracer.

Det er Fødevarestyrelsens vurdering, at der i bekendtgørelsen er angivet de forhold, som skal være til stede for at kunne benytte sig af undtagelsesbestemmelsen, idet der stilles krav om, at de angivne hesteracer holdes på meget store arealer, hvor naturlige forhold, som tæt beplantning, lavninger el. lign. yder hestene en høj grad af både læ og beskyttelse mod nedbør, og hvor der findes et lejeareal

med en veldrænet bund som f.eks. et tykt lag grannåle. Endvidere fremgår det, at hestene skal have udviklet et kraftigt og tæt hårlag og være ved godt huld.

Fødevarestyrelsen har på baggrund af de indkomne bemærkninger besluttet at præcisere bekendtgørelsens krav til udearealer, så det fremgår af § 1, stk. 1, nr. 2, at der skal være tale om et tørt, strøet lejeareal.